

2 m, njuni glavi sta bili v mladostnih letih podobni svetniškim, lase sta nosila zafrkane in seveda oba iste obleke. Hodila sta skupaj in sta postala kmalu neka posebnost za Monakovo.

Ako sta srečala na cesti kakega prijatelja, sta se postavila pred njega, zresnila obraza in vprašala: »Kedo sem jaz?« Ako je uganil pravo ime, sta se smehljala ter rekla: »Še daleč boš spravil, ker znaš razložiti dve jajci.«

Ako je pa vprašani slabo pogodil, kar se je zgodilo največkrat, sta mu izjavila: »Vrana nesreče, slabo si pogodil, jaz nisem jaz, ampak on, in on ni on, ampak jaz.«

Dvojčka pri obedu.

Lepega dne je povabil profesor Pylot svojega asistenta Jeana Piccard k sebi na kosilo. Dobro uro pred obedom je nalezel profesor na ulici na Avgušтина Piccarda. Ker pa profesor ni znal, da je njegov pomagač ter gost dvojček, je pozdravil srečanega kot asistenta in mu je rekel pri slovesu: »Kaj ne, danes pridele gotovo k meni na kosilo?«

Avguštin Piccard je sprejel vabilo in je bil ob določenem uri na profesorjevem stanovanju. Jean Piccard je seveda tudi prišel. Oba brata sta se pozdravila prav pristrčno. Gospa profesorjeva je bila vsa začudena, ko je videla pred seboj moževega asistenta v dvojnem izvodu.

Avguštin je zapazil to presenečenje, se je začel smejati in je rekel: »Kakor vidite, milostna, vsak izmed naju je tukaj pri vas v dvojnem izvodu. Midva sva namreč dva, četudi se pokaževa kot eden. Imava seboj boljše in slabšo polovico, da lahko voli vsakdo po svojem okusu in da ne trpita najuni polovici pri tej izbiri.

Dvojčka pri brivcu.

Nekega dne je stopil Jean Piccard z močno brado k brivcu. Ko je sedel na stolcu, je razkladal brivcu: »Opozarjam vas, da raste meni brada neverjetno naglo.« Brivec se je smehljaj in objubil, da bo opravil delo vestno. »Ako bi vam

Za

čiščenje krvi

Protiv

slabi prebavi želodca in čreves

Izvrstno deluje

Planinka zdravilni čaj

Dobiva se v vseh lekarnah ter zahtevajte izrecno

„Planinka čaj - Bahovec“

v zaprtih ter plombiranih paketih ter z napisom izdelovatelja:

Apoiteka **Bahovec** Ljubljana
Kongresni trg

pa brada zrasla še tekom tega dne, vas bom drugič obril zastonj.«

Sveže obrit je zapustil Jean brivnico, da bi jo zopet obiskal po preteku ene ure. Ves preplašen je gledal brivec: »To je pač nemogoče!« je vzkliknil plaho, »kaj takega je pač izključeno pri navadnem človeku.«

Avguštin, ki se je bil oglasil pri brivcu mesto Jeana, mu je rekel smeje: »Jaz sem človek, ki zmore tudi nekaj tako posebnega. Vprašujete, kako sem to učinil? Popoldne nekoliko zaspim. Spal sem dobro. Med spanjem sem se dvignil visoko v zrak, ko sem priletel iz višin zopet na zemljo, sem že bil ves kosmat. Pretekla je komaj ena ura, ki je bila zame cela večnost.«

Zadnjo dogodbico je povedal profesor Piccard, ko je srečno pristal z balonom letos v tirolskih gorah.

*

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosedanja.

Marijina družba pri Mariji Snežni priredi na Stefanovo dne 26. decembra, ob treh popoldne igro »Domen«. Vsi uljudno vabljeni!

Sv. Anton v Slov. gor. Novic imamo dovolj, le v Mariboru nimajo takšnega slušala, da bi jih slišali, in s pomočjo tiskarskega stroja podali javnosti v pogled! Kakor povsod, se tudi pri nas opaža splošna gospodarska kriza, ki tlači ubogega kmeta in delavca. To gorje preti tudi našemu Prosvetnemu društvu. Mladina zajema izobrazbo iz društvene knjižnice že 38 let. To društvo je torej najstarejše, kar jih je pri nas. Ne pozarite pa, da ne more jemati denarnih sredstev iz zraka. Dolžnost je vsakega člana, da poravna zaostalo naročnino in tudi plača za prihodnje leto. Obenem se obračamo z iskreno prošnjo do vas, ob času svojih prireditev. Ne zapirajte svojih denarnic, ko je treba kaj prispevati. Sedaj pripravljamo, da vam vzbudimo v srcu živ spomin na blagoslovitev našega Društvenega doma, igro: »Mala pevka,« s katero smo pred tremi leti otvorili ta dom. Datum prireditve bo objav-

Pasja zvestoba.

Miha je vstopil, zaloputnil vrata, potegnul nož in zakričal: »Vendar enkrat! Sedaj bova obračunala!«

Ivan je bil zaposlen v kotu svoje sobe s čiščenjem lovske puške. Takoj je prepoznal prišlecevo glas, ko se je obrnil, je bil zelo blede.

»Kaj hočeš?« je vprašal.

»Prišel sem, da te pozdravim«, je odgovoril Miha. »S tem-le«, je pripomnil in pokazal nož.

Oha moža sta se zakadila eden v drugega in sta pričela molče borbo. Naenkrat se je zgrudil Ivan na tla z nožem v prsih, ves voščen v obraz. Kri mu je curljala iz grla in začelo je v njem grgljati. Na zadnje vzdih je priskočil hundaš, pes, ki je sedel doslej mirno v kotu in je gledal boj iz neposredne bližine. Žival je pogledala ubijalca, mahala z repom in se je oblizavala po gobcu. Čisto jasno je bilo, da pes krvavega obračuna ni razumel.

Miha si je potegnul z roko po čelu,

vzdihnil globoko in poslušal. Od zunaj mu je udarjalo na uho le kokodakanje perjadi in brenčanje čebel. V izbi sami pa je bila grobna tišina. Miha si je bil izbral za obračun dober dan. Mica, postrežnica, je bila z doma, nobeden ne bo mogel sumiti, kedo da je zagrešil — uboj.

V okolici jih je mnogo verjelo, da sta Ivan in Miha še vedno dobra prijatelja kakor nekdanj. Nobeden ni znal o ljubosumnosti, koje vzrok so bile malenkosti: košček zemlje, voda grabe, sadje ob meji stoječega drevesa. Povod za izbruh je bilo 15 hrušk. Slednjič se je zgodilo najstrašnejše!

Brez iskricice sočutja se je približal morilec zaklanemu, potegnul mu je okrvavljen nož iz prs, ga je umil v skleidi in obrisal s cunjjo. Nato je pregledal samega sebe, da bi ne odnesel s seboj kakega znaka boja, ali kakega krvavega madeža. Ni bilo treba ničesar čistiti. Da bi pa vzbudil sum na reparski umor — je odpahnil vse omare, prevrnil pohištvo in je raztrosil po tleh nekaj srebrnikov. Na samega sebe in na lastno

varnost skoraj niti mislil ni; neprestano mu je begalo po glavi onih petnajst hrušk.

Slednjič se je odstranil, glavo ponosno dvignjeno, stisnjene pesti v žepih. Zunaj je čakalo nanj široko, samotno polje. Z velikimi koraki je šel Miha najprej ob robu in je zavil nato na pot, ki je vodila proti njegovi hiši.

Čeravno je bila pot dolga 3 km, se mu je dozdevala neskončna. Neprestano je moral misliti na ono grgranje žrtve in na voščeni obraz. Celi prizor se je ponavljal v njegovem spominu z vztrajnostjo, ki je dobila naenkrat pečat grozote.

»Sedaj bova obračunala — kaj hočeš — prišel sem, da te pozdravim — s tem le!« Nato nekaj trenutkov odmora tema, pa zopet grgranje in voščeni obraz.

Neskončna osamljenost kraja ga je težila liki mora. Bilo je toliko solnca, toliko luči, in po živih mejah so brnele žuželke... Morilcu se je dozdevalo, kakor bi mu nekdo sledil.

Miha je pospešil korake, je pogledal plašno na levo ter desno, da bi se pre-

Ijen. Ker se čisti dobiček naših prireditelj upo-
rablja za nabavo novih knjig in društvenih
stroškov, zato pričakujemo za tokrat mnogo-
številne udeležbe. — Novo leto se bliža, čas
naročitve raznih časopisov. Skrbimo, da bodo
v naše družine prihajali samo dobri časopisi,
predvsem naš nadvse ljubljani »Slovenski Go-
spodar« in po možnosti tudi »Slovenec«. Sla-
bi časopisi, ki se žal tudi pri nas precej vsi-
ljujejo, naj izginejo iz naših hiš! Če boste to
storili, vam bo, dragi Antonjevcani, pisec teh
vrstic še marsikatero novico, veselo ali pri-
jetno, napisal.

Ljutomer. V nedeljo dne 27. t. m. gostuje v
Ljutomeru Ljudski oder iz Maribora. Ob pol-
štirih popoldne vprizori v Katoliškem domu
svetovnoznan Gogoljevo komedijo »Ženitev«,
katero so te dni vprizorili tudi v maribors-
kem narodnem gledališču. Gostovanje Ljuds-
kega odra v Ljutomeru bo nudilo brez dvoma
gledališki užitek, katerega tudi okoličani naj
ne zamudijo! — Na Štefanovo pa priredi v
čisti dvorani domače tamburaško društvo svo-
je običajno tombolo.

Konjice. Tukajšnje Katoliško izobraževalno
društvo, ki je v zadnjem času uprizorilo lepo
število dobro uspešnih gledaliških predstav,
nam za božične praznike pripravlja veliko
rimsko igro »Quo vadis«, katere vsebina je
vzeta po znamenitem istoimenem Sienkijevi-
čevem romanu. Igra poteka v devetih slikah
ter z dodatkom uvodne slike po svetopisemski
legendi srečanja Kristusa s Petrom, ter za-
ključno skupino kot simbol zmage krščan-
stva nad poganstvom. Oprema navedene igre
obeta presegati lansko leto uprizorjeno igro
»Ben-Hur«, posebno glede oblik, ki bodo za
podeželske odre naravnost razkošne. Pri igri
sodeluje v celoti nad 50 oseb, ter so nekateri
prizori dejanj spopolnjeni z glasbenimi in pev-
skimi točkami, kar bo dalo dejanju posebno
lepoto in privlačnost. Predstava se vrši na
praznik sv. Štefana, dne 26. in v nedeljo dne
27. decembra, točno ob peti uri popoldne v
prostorih Katoliškega društva doma. Vsem, ki
nameravajo posetiti predstavo, toplo priporo-
čamo prednakup vstopnic od 23. tega meseca
v trgovini Anton Valenčak, na praznike pa po
vsakokratnem cerkvenem opravilu pri blagaj-
ni v društvenem domu. S prednakupom vstop-

AKUTNI REVMATIZEM V SKLEPIH

je posebna infekcija karakterističnih mikro-
skopskih malih grč. Po presni mrzlici je tre-
ba vzei dnevno obkladke z Pistyanskim zdra-
vilnim blatom. Blatne kocke in gotove kom-
prese dobite v drogeriji Gregorič, Ljubljana,
Prešernova 5.

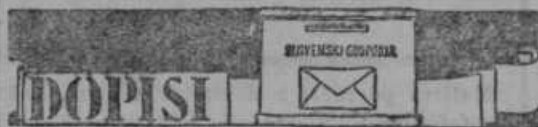
nic se omogoči točni pričetek predstave. Ne
zamudite užitka, ki se vam bo nudil Bog živi!

Prosvetno društvo na Ponikvi ob južni žel.
je imelo dne 6. t. m. svoj redni občni zbor,
na katerem se je razmotrivalo, kako bi poži-
vili društveno delo. Treba bo predvsem pri-
tegniti moško mladino, da bo ostala verna in
značajna. Predvsem imajo dolžnost starši, da
navajajo svoje sinove k poštenemu življenju
in k sodelovanju v Prosvetnem društvu. Če
kdaj, je zlasti dandanes nevarnost za mladi-
no, da se izpridi v verskem in nraavnem oziru.
In kaj potem? Zato se naj novi odbor krepko
poprime dela na polju prosvete!

Vojnik. Na dan sv. Štefana, dne 26. tega me-
seca v vojniško posojilniško dvorano, kjer bo-
do člani Katoliškega prosvetnega društva upri-
zorili Jurčič-Govekarjevo igro »Deseti brat«.
Igra je v petih dejanjih in dveh spremembah.
Sedaj v božičnih praznikih se za trenutek od-
trgajte od doma ter pohitite v posojilniško
dvorano. Gospodarska kriza naj ne bo vzrok
vaše neudeležbe pri tej igri, saj je vstopnina
znižana. Katoliško prosvetno društvo je prvo
v Vojniku, ki čuti z vami in vam je omogočilo,
da se tudi vi boste lahko udeležili te zani-
mive igre. Torej na svidenje v posojilniški dvo-
rani na sv. Štefana! Bog živi!

Laško. Izobraževalno društvo v Laškem pri-
reja ob četrtkih popoldan v nadžupni dvorani
kmetijska predavanja. Do sedaj sta že pred-
vala gg. dr. Ogrizek in inženir Janko Dolinar
iz Celja. — Imenovano društvo ima v soboto
dne 26. decembra ob 8. uri dopoldne občni zbor
v kaplaniji.

★

Remšnik. Treba je, da se tudi mi zopet ogla-
simo z naših zasneženih hribov, da ne bi kdo

mislil, da smo zaspali v zimsko spanje. Temu
pa ni tako. Naša šolska mladina je priredila
dne 29. novembra in dne 8. decembra pono-
vila prekrasen Miklavžev večer. Prireditelj je
stala mnogo truda, zato je bil tudi sijajen
uspeh.

Sv. Primož na Pohorju. Razrešen je bil z
odlokom kr. banske uprave županskih poslov
Alojz Peruš. Imenovan je bil izvoljen župa-
nom, ko je leta 1924 bivša SLS zmagala nad
socialisti. Za dobrobit občanov ves vnet je
vodil vsa ta leta občino z razumom kakor le
malokateri, pa tudi skrajno nesebično in ne-
utrudljivo. To so tudi občani kmalu spoznali.
Ko so bile leta 1927 nove občinske volitve, in
se je vložila samo ena kompromisna lista, je
bil vnovič izvoljen županom. Poleg navadnih
občinskih poslov je ustregel rad vsakemu,
kdor je prihitel k njemu po nasvet ali pomoč.
Koliko sporov je poravnal s pruden in pre-
pričevalno besedo in koliko potov in težbenih
stroškov tako prihranil svojim občanom! Bog
mu povrni vse, kar je storil dobrega! — Žu-
panom je bil imenovan Alojz Strasser, kovač
in posestnik.

Podgorje. Gospod urednik! Ne vem, ali ste
nas popolnoma pozabili ali pa Podgorja nimate
na Vašem zemljevidu, da nas tako prezirate!
Toda mi smo še tu in živimo kot drugi zem-
ljani: zjutraj vstanemo, zvečer se vležemo k
počitku, ko smo ves dan delali, kakor vemo
in znamo. Tako preidejo dnevi, tedni in me-
seci brez posebnih dogodkov. Le tu in tam se
kaj posebnega zgodi, kar nas za nekoliko časa
spravi iz ravnotežja. Za vse to pa bi morali
Vi vedeti, da bi lahko v listu poročali. Sve-
tujem vam, da napravite pri nas telefonično
ali radio-oddajno postajo, če pa to ne, pa po-
tegnite vsaj vrv preko Pohorja, da bomo v
zvezi. Zaenkrat vam jaz sporočim par novic.
Na praznik Brezmadežnega spočetja Device
Marije je bila tu izredna slovesnost. Preč.
g. duhovni svetnik in pisatelj Ksaver Meško
iz sosednih Sel je pri večernicah sprejel v
novoustanovljeno Marijino družbo 30 deklet.
V svojem lepem in ginljivem govoru je spom-
nil dekleta na časti in dolžnosti, ki jih bodo
imele kot Marijine hčerke in je na zgledih po-
kazal, koliko dobrega lahko storijo pridne Ma-
rijine družbenke v posameznih družinah in v
celi župniji. So res blagoslov za družine in vso

pričal, če ga morda kedo ne opazuje.
Naenkrat pa se je obrnil in kar streslo
ga je po celem telesu. Ne po grmovju,
ampak po potu je šel umirjenih kora-
kov za njim — bundaš.

Bil je velik, črn pes z znaki različnih
pasem, od katerih je bilo dve dobro
spoznatli. Imel je dolgo, kocasto dlako,
velik in nekako odsekan gobec, iz glave
pa je bliščalo dvoje plavkastih in ved-
no mokrih oči, ki sta razodevali izredno
zvestobo ter vdanost. Čisto mirno je
stopal v gotovi razdalji za možem.

Ko je Miha uvidel, da ne more odpo-
diti psa, je šel naprej še bolj urnih ko-
rakov. Skoro bežal je sto metrov in se
obrnil. Olajšano se je oddahnil: bun-
daša ni bilo nikjer. Že se je tolažil Mi-
ha, da se je znebil preganjalca, ko se je
ta zopet pojavil za ovinkom.

Miha je postal, kakor bi ga bil pribil,
srce mu je razbijalo do vratu. Misel, da
bi ga utegnili kedo videti skupaj s psom
žrtve, mu je nagnala strah v vse ude.

»Proč od tod!«

Vendar pes se ni niti ganil.

Morilcu je prišlo na misel, da bi psa

ubil. Postal je med koruznimi stebli in
je segel po nož v žep. Nož mu je vzdra-
mil misli na zaklanega, na kri, na po-
slednje grgranje in na voščeni obraz.

Hotel se je umiriti, zagospodovati —
nad strahom in trepetom, ki sta se ga
oprijemala. Za trenutek je sedel v tra-
vo. Zopet je priteknel pred njega pes in
ga gledal z mirnimi, plavkastimi očmi
žrtve, z očmi, kojih pogleda Miha ni mogel
prenesti. Govorile so mu: »Umoril
si mi gospodarja — kaj naj počnem se-
daj? Ubij še mene, le vzemi mi življe-
nje!«

Na čelu morilca so se prikazale pot-
ne kapljice; ni mogel zbežati, ne kriča-
ti, ne poriniti nožnega rezila skozi meh-
ko, črno kožo —. Oči psa pa so govorele
naprej: »Glej, pripravljen sem. Čakam
na smrtonosni sunek. Ne bom se umak-
nil od tebe, dokler me ne usmrtiš.«

Šepetale so še: »Bil sem senca gospo-
darjeva . . .«

Miha si je želel koprneče, da bi odme-
vala daljina od trušča, od glasov, od
klicev, osamljenosti na sredini molče-
čih polj ni mogel prenašati, obe plav-

kasti oči sta ga napolnjevali z nepopis-
no grozo. Da bi jih ne bil prisiljen gle-
dati, je uprl pogled v nebo, kojega ne-
skončna kupola je bila preprežena z
mrežami zlatih žarkov.

Kmetje, ki so se vračali ob solnčnem
zatonu proti domu, so slišali smeh. —
Radovednost jih je gnala, da so se pri-
bližali. Našli so Kajna, ki se je igračka
s kobilico in ni spoznal nikogar več. —
Poleg njega je sedel pes in čakal mirno.

Prva ženska v tujski legiji.

Pred kratkem je bil beležen velik
uspeh glede popolnega izenačenja obeh
spolov v pravicah in dolžnostih. Jav-
nost je zvedela, da je vršila ženska štiri
leta vojaško službo v tujski legiji.
Junaška zastopnica nežnega spola, ki
je službovala kot legijonarka, opisuje
svoje doživljanje, ki so izšli v posebni
knjigi v Londonu. Pisateljica je prikriji